

nogen Forandring i Løven. Forslaget gaaer ikke ud paa at tvinge Regjeringen til at lægge Hovedbanen mellem Fredericia og Kolding til Snoghøi, men det bemyndiger kun Regjeringen deriil. Regjeringen har altsaa, naar dette Forslag bliver vedtaget, sin fulde Ret forbeholdt til at lægge Banen til Taarup eller Fredericia eller hvilket som helst andet Sted, den vil; men saa forekommer det mig, at der ikke er nogen Inkonsekvens i det af Fleertallet opstillede Forslag, da det, som sagt, giver Regjeringen saa frie Hænder, som den paa nogen Maade kan ønske. — Det, som overhovedet synes mig at maatte være det Afgjørende, er Hensynet til, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til Ovfarten. Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gab) har idag længe og udførligt dvælet ved afstillige af mig ved denne Sags første Behandling gjorde Bemærkninger, som han deels har troet at kunne modbevise og deels ligefrem har bortraifonneret. Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at Anledningen til mine Bemærkninger var fornemmelig det, som af Regjeringen var fremsat i Motiverne, og da det flere Gange saavel af den høitærede Indenrigsminister som af de ærede Medlemmer, der have talt for Strib, er blevet fremsat, at Alt, hvad der kan siges om de forskjellige Forhold med Hensyn til Ovfarten, kun har Betydning for Ro- og Seilfartøier, men ikke for Dampfartøier, saa troer jeg, at det at optage Striden om disse Smaapunkter kun vil være at strides om Keiserens Skjæg. Det, som det ommer an paa at faae Klaret, er Spørgsmaalet, hvorledes Ovfarten stiller sig for Dampfartøier paa de forskjellige Steder. Der blev allerede ved første Behandling meddeelt det ærede Thing en Erklæring fra en Dampskibskapitain, som udtalte, at han havde fundet Ovfartsforholdene med Dampskibe ved Strib — Fredericia meget vanskeligere end ved Middelfart — Snoghøi. Jeg er ogsaa i det heldige Tilfælde at have en lignende Erklæring fra en Dampskibsfører, og jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse den. Den lyder saaledes:

„Paa Anmodning om at tilkjendegive min Mening om, hvilket Farvand jeg an-

seer for det bedste at manøvrere i med Dampskibe, enten mellem Middelfart — Snoghøi eller mellem Strib og Fredericia, undlader jeg ikke herved at tilkjendegive, at jeg ifølge de Erfaringer, jeg i de tvende Somre, jeg har besøgt Lille Belt, er i Besiddelse af, har fundet, at Middelfart — Snoghøi er ubetinget det bedste, idet Farvandet der under alle Forhold er roligst, saaledes at man bestandig med Letthed kan løbe til og fra Broen ved Middelfart, hvorimod Fredericia-Broen med nordlige og østlige Storme er vanskelig at lægge til paa Grund af den Dkning, som det urolige Farvand sætter ind i Havnen og som udsætter Skibe for Havari.

Kjensborg, den 26de November 1862.

Hveifel,

Fører af Dampskibet „Albion“.

Der er saaledes to Dampskibsførere, som have afgivet en bestemt Erklæring om, at Farvandet mellem Strib og Fredericia er ulige ugunstigere for Ovfarten end Farvandet mellem Middelfart og Snoghøi, og jeg skulde dog mene, at disse Mænds Erklæring maatte have vel saa megen Betydning som den høitærede Ministers Mening eller de høitagtede Mænds Erklæring, som have været udsenbte til at undersøge disse Forhold, og jeg antager derfor, at det er godt gjort, at Ovfarten fra Middelfart til Snoghøi ogsaa for Dampskibsfarten er langt at foretrække for Ovfarten fra Strib til Fredericia. Forholder dette sig nu saa med Hensyn til de ikke ubetydelige Dampskibe, som de to omtalte Kapitainer føre, troer jeg, at det i endnu høiere Grad maa være Tilfældet med en Dampfærge som den, hvoraf vi i disse Dage her have seet en Model; den er aldeles fladt bygget, og naar man tænker sig, at en saadan fladt bygget Dampfærge faaer Bægten af et betydeligt Godstog paa Dækket, saa troer jeg, at det bliver endnu nødvendigere for den end for almindelige Dampskibe at søge hen til et roligt Farvand, da det ikke kan slaae fejl, at enhver ikke engang stærk Søgang maa forarsage megen Ulempe for Dampfærgen. — Under Sagens første Behandling blev det meget be-